

Windkracht 10 in de Paaskerk

Zondagavond 10 februari aanstaande opent de Bach Cantorij Baarn haar cantateserie voor 2019 met BWV 70, een ronduit stormachtige cantate met de opjuttende titel *Wachet! betet! betet! wachet!* Inclusief alle uitroeptekens.

De oerversie van deze cantate stamt uit 1716 en dateert uit de tijd, dat Bach in Weimar verbleef. In 1723, toen hij inmiddels cantor in Leipzig was, maakte Bach een uitgebreidere versie en die staat zondag a.s. op het programma.

Cantate BWV 70 ‘Wachet! betet! betet! wachet!’, seid bereit allezeit’

De cantate kent een tweedelige vorm, oorspronkelijk bedoeld als omlijsting van de preek *Wachten, waken en verwachten*, dat zijn de drie kernwoorden die deze cantate beheersen. De verwachting van de komst des Heren of diens finale wederkomst op de jongste dag. Eerst als kind met Kerstmis, redder, heiland, vredevorst. Later als gestrengere rechter, hoog gezeten op de wolken van de hemel. Bach heeft er al zijn compositorische beeldspraak en muzikale kunstgrepen op geniale wijze op los gelaten om deze beelden te schilderen.

Muzikale Heksenketel

Meteen al in het jachtige openingskoor, waarin de trompet alarmerende bazuinstoten geeft, weet je dat je terecht bent gekomen in een uiterst muziektheatrale heksenketel. Vluchten kan niet meer. Vinnige akkoorden in het orkest, nerveuze hectiek in het vierstemmig koor, het *wachet* in korte, snelle noten, het uitgerekte *betet* op liggende akkoorden, afgewisseld met het spetterend gesis van medeklinkers in *allezeit seid bereit* tot je oren ervan tuiten.

Zo flink opgewarmd en door elkaar geschud beland je vervolgens in het naar bevrijding zuchtende universum van de altaria. Onzeker tastend naar enig houvast, maar stevig omklemd door cello en fagot, zingt zij zich in oneven maat een weg uit het liederlijke Sodom naar de eindtijd. Na deze betrekkelijke rust klinkt in de volgende aria voor sopraan toch weer wanhoop en radeloosheid door... en toch, er gloort een begin van blij verwachten. *Welt und Himmel mag vergehen, Christi Wort muss fest bestehen.*

Tijd voor de preek!

Vredig Landschap

Deel twee opent in een heerlijke toonsoort, G grote terts, toonsoort van troost en hoop, van (eeuwig?) zingende bossen, klaterende beekjes en groene weiden. In dat lokkend arcadisch landschap wandelt de tenor en zingt samen met de hobo zijn troostrijk lied, *seid getrost, ihr Frommen*.

In de laatste aria, voor bas, komt ogenschijnlijk een eind aan al het vocaal en instrumentaal geweld. *Seligster Erquickungs-Tag, führe mich zu deinen Zimmern...* en hup, daar gaan we full swing op weg in heerlijke driekwartsmaat. Nog eenmaal steekt de storm op en klinkt het noodsignaal in de trompet. Het knettert en het knalt, gaat de wereld dan toch aan duigen?

Doch weldra daagt ten leste de eeuwige stilte, het oord van overvloedige vreugde. Het afsluitend koraal biedt in superbe zevenstemmigheid zicht op ultieme vrede. Wat een uitnodigend perspectief in onze roerige tijden!

Zondagavond 10 februari om 19.30 uur in de Paaskerk, Oude Utrechtseweg 4a in Baarn.

Voorganger in deze interkerkelijke dienst is Jan Nieuwenhuis, diaken van de parochie HH. Martha en Maria te Baarn.

Als vocale solisten treden aan Marjon Strijk, sopraan, Åsa Olsson, alt, Adrian Fernandes, tenor, en Joep Van Geffen, bas. Een prominente rol is weggelegd voor trompettist Ruud Ootes. Concertmeester is Hans Lub en Henk van Zonneveld tekent voor alle orgelpartijen. Solisten, koor en orkest van de cantorij staan onder leiding van dirigent Anthony Scheffer.

Verzoeken dit vignet bij het artikel te plaatsen en –indien mogelijk– een foto van een of meer vocale solisten (zie bijlagen)